

به نام خدا

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه

کسی کاشته است؟

کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست

ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی

آن را پخته است؟

نانوا؛ همان نانوائی سحر خیزی که دوست

ماست.

■ چه کوچه ها و خیابان های پاکیزه ای!

چه کسی آن ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

رُفِنگَر؛ همان رُفِنگَر زحمت کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه های راحت و زیبایی! این خانه ها را چه کسی

ساخته است؟

بنا؛ همان بنای پُرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ های سرسبز و چه گل های خوش رنگی! این

درخت ها و گل ها را در این باغ ها، چه کسی کاشته است؟

باغبان؛ همان باغبان پرتلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان‌های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم

و ترتیب را در خیابان‌ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش‌آموزان

دوست‌داشتنی و سخت‌کوشی!

این گل‌های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.
این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده

است؟

